

Din nou la Sfinții
RAFAIL, NICOLAE și
IRINA

Editura Evanghelismos
București, 2018

Cuprins

Cuvânt-înainte / 5

Introducere / 7

Spre Insula Lesbos / 13

La editura noastră au apărut / 129

Spre Insula Lesbos

În ziua următoare, pe la amiază, am plecat spre Kavala. Am ajuns cu bine și numaidecât în acest orașel minunat de la malul mării. Am avut timp să ne plimbăm un pic prin magazine și apoi pe cheiul superb amenajat și împodobit cu plante exotice și frumoși palmieri.

Corabia care ne-a dus spre insula Sfinților

Insula Lesbos

Seara ne-am îmbarcat pe corabia cu sute de oameni și autoturisme ce avea să ne ducă la iubiții noștri Sfinți Rafail, Nicolae și Irina. Am călătorit aproape toată noaptea, iar la ora cinci dimineța am ajuns în portul Mitilini din Insula Lesbos. A fost o călătorie foarte frumoasă chiar dacă s-a petrecut pe timp de noapte. În scurt timp ne-am urcat în mașină și am pornit spre mănăstirea Sfinților. Acum toate îmi erau cunoscute și simțeam o mare bucurie la revederea lor. De îndată ce am ajuns în satul Thermi, am început urcușul spre locul sfânt. Pe la ora șase

eram deja la poartă, dar pentru că mănăstirea se deschide la ora șapte când începe slujba, în timpul rămas ne-am plimbat prin împrejurimi bucurându-ne de frumusețea și sfințenia locului. Și astfel am cugetat la Sfinții mei dragi care m-au ajutat să ajung din nou aici. Cu câtă delicatețe mi-au deschis drumul spre ei și ce frumoasă a fost călătoria pe mare. Fiind cu mașina, nu am mai avut grija bagajelor, totul a decurs ușor și firesc.

Așteptând să se deschidă poarta mănăstirii

La ora șapte s-a deschis poarta mănăstirii și totodată s-au tras clopotele pentru începerea slujbei. Era duminică dimineața. Am intrat cu toții în biserică și ne-am închinat, apoi ne-am retras undeva mai în spate. Eu m-am dus în partea dreaptă și mai în spate, în locul în care am stat data trecută. Stareța citea psalmii Utreniei.

Interiorul Bisericii Sfântului Rafail

La un moment dat am văzut un părinte care se închina la ușa diaconască din dreapta și apoi a intrat în

Sfântul Altar. Fiind duminică, m-am gândit că a mai venit încă un preot să slujească, pentru că era deja unul în altar, cel care dăduse binecuvântarea la începutul slujbei. Mă gândeam că ar fi bine să nu mă vadă preoții sau maica stareță și să mă cheme în Sfântul Altar. Nu dormisem toată noaptea și eram obosit. Iar aici în spate mai puteam moțâi câte un pic. Fiind în ultima strănă, nu mă vedea nimeni. Slujba a continuat cu rânduială de la Dumnezeu, dar în timpul Sfintei Liturghii am văzut doar un preot cum a cădit și cum a ieșit cu Sfintele Daruri. De fapt, nici nu m-am mai gândit la celălalt.

S-a terminat slujba, am luat anafură după obicei și am ieșit afară. Apoi am coborât la bisericuța de jos unde se află capul Sfântului Rafail, mormântul și moaștele Sfântului Nicolae,

mormântul și moaștele Sfintei Irina, precum și vasul în care a fost arsă tânăra Sfântă Irina.

*Interiorul bisericii de jos
unde se află Moaștele Sfinților*

Mormântul Sfântului Nicolae

După ce ne-am închinat în liniște mulțumind Sfinților, am coborât la aghiasmatarul de sub biserică. Aici am întâlnit-o din nou pe bătrânica din Cipru. Ne-am salutat creștinește, am schimbat câteva cuvinte, și după ce am luat aghiasmă am ieșit cu toții în curte unde ne aștepta cafeluța. Așa e obiceiul aici: după Sfânta Liturghie toată lumea este servită cu cafea și un posmag dulce. Discutând unii cu alții, am pomenit și de al doilea preot care a intrat în altar, pe care apoi nu l-am mai văzut nici în timpul slujbei, nici după aceea. Atunci fratele meu și soția lui și-au amintit că nu l-au văzut pe preot intrând în altar, dar l-au auzit cântând.

După ce am băut cafeaua, ne-am dus la biroul Maicii Starețe. Aici l-am întâlnit și pe preotul care slujise. Cu toții am luat binecuvântare de la acest preot și de la Maica Stareță și apoi am fost